نزد سعید بن جبیر بودم که گفت: چه کسی از شما ستاره ای را دید که دیشب سقوط کرد؟ گفتم: من. سپس گفتم: من مشغول نماز خواندن نبودم بلکه عقربی مرا نیش زده بود.

از حصین بن عبدالرحمن روایت است که می گوید: نزد سعید بن جبیر بودم که گفت: چه کسی از شما ستاره ای را دید که دیشب سقوط کرد؟ گفتم: من. سپس گفتم: من مشغول نماز خواندن نبودم بلکه عقربی مرا نیش زده بود. سعید پرسید: چه کردی؟ گفتم: رقیه خواندم و دم کردم. پرسید: چرا چنین کردی؟ گفتم: زیرا شعبی در این زمینه حدیثی برای ما بیان کرد. پرسید: شعبی چه حدیثی بیان کرد؟ گفتم: شعبی به نقل از بریده بن حُصیب گفت: "فقط برای چشم زخم و نیش زدن جانوران زهر دار، رقیه خوانده و دم می شود". سعید گفت: کسی که به شنیده هایش عمل نماید، کار بسیار خوبی انجام داده است. اما ابن عباس برای ما از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت نموده که ایشان فرمودند: «عُرِضَتْ عَلَيَّ الأُمَمُ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّهطُ، وَالنَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلاَنِ، وَالنَّبِيَّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ، إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي، فَقِيلَ لِي: هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ، فَقِيلَ لِي: هَذِهِ أُمَّتُكَ، وَمَعَهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلاَ عَذَابٍ»: «امت های مختلف بر من عرضه گردید. پیامبری را دیدم که جمع اندکی همراه اوست. پیامبر دیگری را دیدم که یک نفر و دو نفر با اوست. و پیامبری را دیدم که هیچکس همراه او نیست. ناگهان جمعی بزرگ ظاهر شد. گمان کردم امتیان من هستند. ولی به من گفته شد: این موسی و قوم او است. به سوی دیگری نگاه کردم که باز هم جمع بزرگی را مشاهده نمودم. به من گفته شد: این امت توست و هفتاد هزار نفر از میان آنان، بدون محاسبه و عذاب وارد بهشت می شوند». سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم برخاست و به منزلش رفت. مردم درباره ی کسانی که بدون حساب و عذاب وارد بهشت می شوند، با یکدیگر به گفتگو پرداختند؛ برخی گفتند: آنها اصحاب رسول الله هستند. و برخی گفتند: آنان کسانی هستند که مسلمان متولد شده اند و هیچگاه به الله شرک نورزیده اند. و نظرات دیگری نیز مطرح کردند. آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم بیرون آمد و در مورد آنها خبر داد: «هُمُ الَّذِينَ لاَ يَسْتَرْقُونَ، وَلا يَكْتَوُون، وَلاَ يَتَطَيَّرُونَ، وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ»: «آنها کسانی هستند که درخواست دم نمی کنند، (و هنگامی که بیمار می شوند، از کسی) نمی خواهند که آنها را داغ کند، فال نمی گیرند و بر پروردگارشان توکل می نمایند». اینجا بود که عکاشه بن محصن برخاست و گفت: از الله متعال بخواه تا مرا جزو آنان قرار دهد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَنْتَ مِنْهُمْ»: «تو از آنان هستی». سپس مرد دیگری برخاست و گفت: از الله متعال بخواه تا مرا نیز جزو آنان قرار دهد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ»: «عکاشه از تو سبقت گرفت».

[صحیح است] [متفق علیه]

حصین بن عبدالرحمن رحمه الله از گفتگویی خبر می دهد که بین او و سعید بن جبیر رحمه الله در مورد رقیه خواندن صورت گرفت؛ چون حصین را عقرب نیش زده بود و جهت مداوای آن رقیه ی شرعی خوانده بود؛ زمانی که سعید دلیل این کارش را جویا شد، به وی از حدیث شعبی خبر داد که محتوای آن مباح بودن رقیه به خاطر چشم زخم و سم بود؛ بنابراین سعید او را در این زمینه ستایش و تایید کرد. اما برای او حدیثی را روایت کرد که ترک رقیه را کار خوبی معرفی می کرد؛ و آن حدیث ابن عباس رضی الله عنهما و بیانگر چهار صفتی بود که هرکس موصوف به آنها باشد، مستحق بهشت رفتن بدون حساب و عذاب می باشد. و عبارتند از: طلب نکردن رقیه، داغ نکردن، فال نگرفتن و اعتماد صادقانه به الله متعال؛ و زمانی که عکاشه از رسول الله صلی الله علیه وسلم خواست تا برای وی دعا کند از آنها باشد، رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر داد که او از آنان است. و چون مرد دیگری برخاست و همین خواسته را مطرح کرد، رسول الله صلی الله علیه وسلم با خوشرویی پاسخ وی را به گونه ای داد که طرح این سوال و درخواست متوقف شود.

